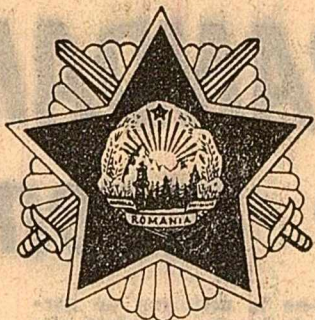

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Anul XXXVII Nr. 7476

Joi 28 septembrie 1967

6 PAGINI — 30 BANI

AVANCRONICĂ UNIVERSITARĂ '67

Convorbire cu prof. dr. docent Jean LIVESCU, membru corespondent al Academiei, adjunct al ministrului învățămîntului

Calendarul aduce în atenție apropiata deschidere a unui nou an universitar. Într-o avangronică a acestui important eveniment cultural și științific se impune firesc, pentru început, următoarea precizare a interlocutorului nostru: — Debutul cursurilor și, implicit, festivitățile tradiționale vor avea loc la 2 octombrie. De această dată ele se vor desfășura pe institute sau facultăți.

După cum se știe, apropiatul început de an universitar a fost precedat de o amplă și erudită dezbateră publică ce vizează coordonatele perfecționării tuturor compartimentelor învățămîntului superior. Ce prevederi ale studiului elaborat de Ministerul Învățămîntului se vor aplica de pe acum?

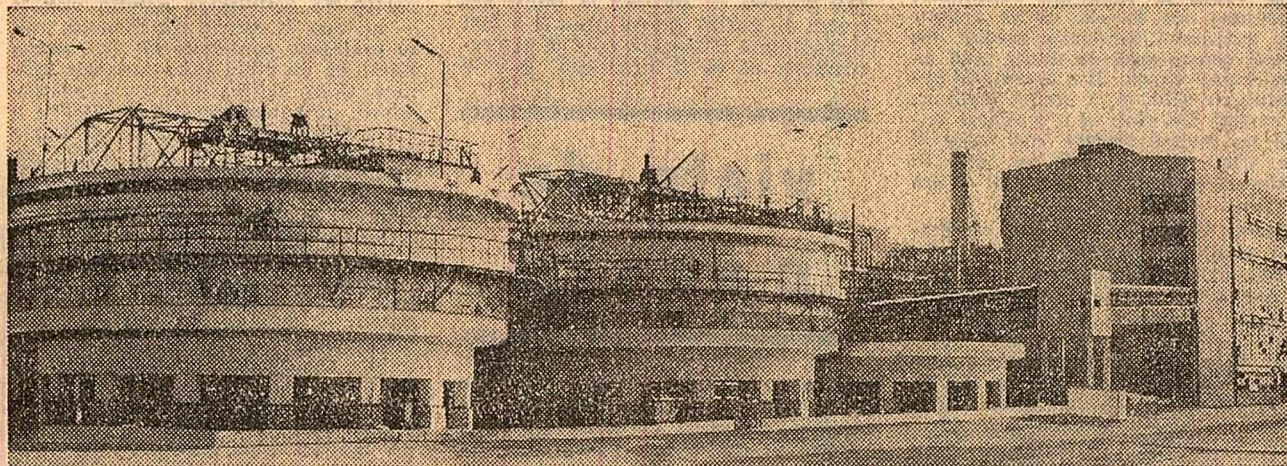
— Într-adevăr, școala noastră superioară își revine activitatea într-un climat de căutare creatoare, așa spune încă egal în istoria ei. Clarificarea unor probleme aflate în discuție a și permis adoptarea citorva măsurilor. Amintesc în primul rând înființarea la Ploiești — acest important centru al industriei noastre — a Institutului de petrol, care va pregăti specialiști în domeniul mașinilor și utilajului petrolier. Prind viață, de asemenea, încă de la începutul noului an universitar, măsurile preconizate pentru îmbunătățirea organizării și extinderea învățămîntului economic. Academia de studii economice din București a căpătat un profil adecvat menții sale. Aici vor funcționa secțiile: Economie generală, Economie industrială, Economie agricolă, Finanțe-bănci, Contabilitate, Economie comerțului interior, Economie comerțului exterior, Mercologie, Statistică, Mecanizarea și automatizarea calculului economic și Cibernetica economică. Durata cursurilor la aceste secții s-a stabilit, în genere, pentru patru ani; pentru ultimele trei secții amintite, datorită specificului disciplinelor, studiul durează patru ani și jumătate și respectiv cinci ani. La Universitatea din Timișoara își va începe activitatea o nouă Facultate de economie. Menționez, totodată, înființarea la Institutul politehnic din București a secției Centrale electrot-nucleare, care va asigura pregătirea unor promoții de ineri specialiști într-o profesie nouă și de largă perspectivă.

Au fost acceptate până acum îmbunătățirile aduse la 120 programe de curs, la planurile de învățămînt ale unor facultăți și secții din sectoarele construcției, agriculturii, medicinii, farmaciei, sociologiei, educației fizice etc. Ele sînt considerate de bun augur pentru dozarea mai chibzuită a programului de muncă studențesc, pentru distribuirea mai rațională a disciplinelor pe ani de studiu, cât și pentru reducerea numărului de examene, întrucît anumite exagerări în programarea lor au împiedicat asupra teminiciilor pregătirii tinerilor în domeniul.

AI. POPESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

A apărut primul număr al revistei „CUTEZĂTORII” Revista pionierilor și școlarilor

Uzina de alumina Oradea. Construcții noi, din etapa a II-a de dezvoltare, care nu peste mult timp vor sporta încă 60.000 tone producția actuală a uzinei

Foto: Gh. Vințilă

...AICI A ACȚIONAT ORGANIZAREA ȘTIINȚIFICĂ!

În secția de aparataj a uzinelor „23 August”

Sînt bine cunoscute publicului marile realizări dobîndite de-a lungul anilor de colectivul uzinelor „23 August” din Capitală. Fiecare dintre ele a constituit la timpul său un trunic adăos la impunătorul edificiu al industrializării socialiste a țării. Astăzi, harnicul și talentatul colectiv al uzinei, în pofida citorva „scăderi de viteză”, escaladează nivele superioare pe spirala progresului tehnic și economic, marcîndu-și drumul cu noi succese. Explicîndu-le, inginerul Gheorghe Gortuescu, directorul general al uzinei, și mai înainte directorul ei tehnic, ne mărturisesc: „nu știu să fac metafore, dar, citodată, faptele au această rezonanță. Declanșarea acțiunii de organizare științifică a producției s-a muncii, prin complexitatea ei, ne-a furnizat felul pe care îl vom atinge, dar ne oferă și căile spre atingerea lui. La noi, ea a vitalizat multe artere imbrăntite ale organismului uzinei, punînd sub „tensiune” mințile, inițiativa și forțele colectivelor”.

Comparația își are acoperire faptică sută la sută. Zeci de specialiști — muncitori, maștri, ingineri, economiști — de cîteva luni cercetează, calculează și își confruntă ideile și argumentele în adevărate colocoții. La scurtă vreme, după ce au fost periate și completate, ele prind viață într-un loc sau altul din uzină. Din oricare secție sau atelier s-ar putea înfișa, ca urmare, o experiență bună. Opțăm, însă, pentru secția de aparataj. De ce? Vom vedea.

— Aici a acționat mai pregnant organizarea științifică, ne-a relatat ing. Sorin Gortuescu, adjunctul șefului secției. Inițial, pe baza unui proiect întocmit de Institutul de proiectări pentru construcția de mașini, se concepuese un fel de reamplasare a utilajelor, o reorgani-

zare... După circa un an și jumătate, cit-a durat execuția proiectului, s-a constatat că rămăseseră rezolvate multe probleme care diminuează simțitor randamentul economic al lucrării. Și se cheltuiseră destui bani! De aceea, încă din primele zile ale declanșării acțiunii de organizare științifică ne-a frământat gîndul: cum să procedăm totuși pentru ca fondurile să nu se irosească în vînt. Trebuia găsită o soluție globală. Cîrpele n-ar fi ajutat la nimic.

Este însăși ideea primară, pe care specialiștii colectivului de organizare științifică a producției și a muncii din uzină au avut-o în vedere atunci cînd s-au hotărît să revadă problema secției de aparataj. Tot ceea ce se va face aici, și-au spus ei, trebuie să fie durabil — deci nu ceva improvizat — trebuie să se situeze la cota „maximă”, a celei mai înalte performanțe tehnice, în spiritul noilor realizări ale științei organizării și cu cit mai substanțial folos economic. Soluția optimă nu s-a lăsat însă lesne găsită, dar nici economie de gîndire tehnică și economică nu s-a făcut. După aproape două luni de asiduuă căutare, proiectanții uzinei au croit, în mare, coordonatele noi formule de organizare a secției.

Acum, cînd ea se află concretizată în amănunt și materializată, pare destul de simplă și firească, așa cum de altfel sînt toate lucrur-

rile logice. Donăsprezede linii tehnologice, într-o aliniere paralelă, ocupă centrul halei. Alte două linii de montaj le încadrează pe extremități. Într-un capăt al liniilor de prelucrare se află amenajată magazia de semifabricate, iar la capătul opus spațiul de depozitare a pieselor finite. În sensurile de deplasare a pieselor, nici o abatere de la axioma: drumul ce mai scurt între două puncte este linia dreaptă. Aproape — sau mai bine zis la distanță optimă calculată și experimentată — de liniile tehnologice a fost plasată și magazia de S.D.V.-uri, pe lângă care va funcționa și o ascuțitorie centrală, urmîrindu-se lichidarea oricărui pierdere de timp cu preluarea, predarea și ascuțirea sculelor. Sistemele ingenioase de transport și ridicat au eliminat, de asemenea, deplasările inutile ale pieselor, economisindu-se, prin urmare, un însemnat volum de muncă auxiliară.

Ioan ERHAN

(Continuare în pag. a III-a)

ÎN ZIARUL DE AZI

- „Randamentul” muncii pe teren a activistului
- Recolte mari pe suprafețe întinse
- Prezența artei românești contemporane în muzee
- Sport

Steaua polară

opinii

Fiecare generație trebuie să ducă, pe o anumită porțiune a istoriei, stăpînire civilizată; să așeze, să păstreze și să îmbogățească moștenirea înaintașilor. Numai nevolnicii scapă stăpînirea din mîini. Numai paraziții risipesc avutul adunat de strămoși, trăind doar pentru a consuma. Cei care nu înțeleg cu cită trudă, prin ce lupte, cu ce jertfă și devotament a fost adunat totul.

Fiecare națiune se mîndrește cu generațiile sale eroice. Acelea care au trăit în consensul unui ideal măreț, care s-au sacrificat pe altarul libertății, dreptății și fericirii patriei. Acelea care au udat cu sînge pămîntul țării, apărîndu-l de cotoropitori. Acelea care au răsturnat piedecile din calea progresului; generațiile inovatoare care au săvîrșit acte cu repercupsiuni în veacuri, care au deschis marile drumuri ale progresului național și universale. Generațiile constructorilor care, închinîndu-se muncii, au ridicat edificii, palate, monumente, orase, au transformat natura, au gospodărit cu talent și credință bogățiile poporului.

Misiunea fiecărei generații se converteste în idealul cu care se naste, pe care-l poartă din copilărie la sin, crescîndu-l pînă la maturitate. Acesta se con-

turează din porunca istoriei, din necesitatea vieții, din mesajul strămoșilor, din testamentul părinților. Din ceea ce toate generațiile anterioare îi transmit în sînge. El se încorporează în zborul viselor de adolescență, în cutanța aspirațiilor de tinerete, în tenacitatea maturității. Vai de generațiile tinere care nu-și cunosc idealul, care nu-și văd de timpuriu ținta, care nu încalcesc la sin o mare aspirație socială, care nu cresc sub drapelul unei misiuni istorice. Ele își irosească anii cei mai buni într-o existență meschină, lipsită de elan și de orizont, trăind fără înaltul cerului în care își pot desface și încerca aripile. Vai de tinerii care intră în viață cu un program exclusiv personal, animați de micul lor scop particular. Ei se pierd pe vastul continent al existenței sociale, căuțîndu-și fiecare colcușul propriu, a-

belcă intrată în viață sub arcuțele eliberării. Tinerii de azi cresc sub ochii, foarte buni, ai celor care au trăit în închisori, în lagăre, care și-au legat tinerețea — petrecută în umbra societății vechi — de idealul revoluției. Adolescența acestora a fost aspră, timpuriu bălăcără, dar lucidă și înflăcărată. Idealul lor a fost un foc devorant care-i făcea insensibili la suferință, la chinuri, la teroare, care-i ținea în picioare chiar atunci cînd trupul le era sleit. Ei au reușit să-și călească voința și răbdarea, conșcîrindu-și viața unei cauze al cărei triumf nu erau siguri că-l vor apuca, că se va produce în cursul existenței lor. Au avut țaria de a renunța la ceea ce, prin perseverența care le era proprie, ar fi putut smulge societății burgheze — pentru o fericire ce risca să nu fie a lor, ci a generațiilor următoare. Bătrînii acestora eroici, fie că se află încă pe puntea de comandă a co-

PRIMIRI LA TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU DELEGATIA PARTIDULUI SOCIALIST DEMOCRATIC DIN JAPONIA

Miercuri după-amiază, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., a primit delegația Partidului Socialist Democrat din Japonia, condusă de Eki Sone, deputat, președinte al Comitetului pentru afaceri externe al partidului, care face o vizită în țara noastră.

La convorbirile care au avut loc cu acest prilej au mai participat tovarășii Ștefan Voitec, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Manea Mănescu, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass și Ion Pas, membri ai C.C. al P.C.R.

În cadrul schimbului prietenesc de păreri privind situația internațională actuală s-a evidențiat necesitatea încetării bombardamentelor S.U.A. asupra Republicii De-

mocrațe Vietnam, ca un preludeu la încetarea ostilităților și la convocarea unei conferințe internaționale pe linia Conferinței de la Geneva din 1954, și s-a accentuat importanța luptei pentru pace, colaborare și securitate în întreaga lume.

Discutîndu-se problema dezarmării nucleare și a tratatului de neproliferare, s-a subliniat că acest acord trebuie să fie echitabil pentru țările nucleare și nenușleant al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass și Ion Pas, membri ai C.C. al P.C.R.

Cu acest prilej s-au relevat însemnătatea organizării și în viitor a convorbirilor dintre cele două partide, precum și importanța dezvoltării prieteniei dintre poporul român și poporul japonez.

AMBASADORUL SUEDEI

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Communist Român, a primit în audiență miercuri, 27 septembrie, pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Suediei

La București, Olof Gustav Bjurström, în legătură cu plecarea sa definitivă din România.

Primirea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Președintele Consiliului de Stat a primit pe ambasadorul Suediei

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a primit miercuri la București, Olof Gustav Bjurström, cu prilejul plecării sale definitive din țară.

La întrevvedere, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, a fost de față George Macoveșcu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe.

(Agerpres)

LA COMBINATUL SIDERURGIC HUNEDOARA

Lucrări de modernizare și de mărire a capacității de producție

La Combinatul siderurgic Hunedoara au început lucrările de mărire a capacității și de modernizare a laminorului de profile de 650 mm. În cadrul acestor lucrări, halele de ajustare și finisare a laminatelor se vor extinde cu încă 13.400 mp. Se extinde, de asemenea, și spațiul de sortare și evacuare a producției finite. În noile hale ce urmează să se construiască vor fi instalate poduri rulante, macarale

de mare productivitate pentru deservirea procesului de producție și se vor monta mașini și instalații speciale de curățire, îndreptare și frezare a laminatelor.

Toate acestea vor duce la sporirea producției de țagă pentru țevi cu peste 153.000 tone pe an și la ridicarea calității și aspectului exterior al tuturor tipurilor și sortimentelor de laminatate ce se realizează aici. (Agerpres)

Meridiane sovietice

Acad. Teodor BORDEANU

Nu de mult am vizitat Uniunea Sovietică. Specialitatea mea fiind problemele pomiculturii și viticulturii, m-am interesat îndeaproape de realizările țării gazdă în aceste domenii, am purtat discuții cu oameni de știință și cerșitori din diferite institute, cu specialiști din Ministerul Agriculturii al U.R.S.S., am văzut și aflat lucruri interesante despre care voi aminti mai jos.

Totodată, în cursul călătoriei mele am acumulat un șir de impresii din orașele în care am poposit — Moscova și Tbilisi — impresii ce aș vrea să le împărtășesc cititorilor acestor rânduri.

„S-a scris mult la noi despre Moscova, acest oraș imens, frumos, bine organizat, cu edificii impunătoare, a cărui față nouă și-a căpătat contururile în anii puterii sovietice. Trebuie spus că urbanismul mondial nu cunoaște prea multe planuri atât de îndrăznețe de transformare radicală a unui oraș vechi, creat în decurs de mai multe secole. Străzi înguste și întortocheate au fost înlocuite cu bulevarde drepte și foarte largi, marginile de o parte și de alta de blocuri moderne de locuințe și alei de arbori decorativi. Armonizarea pe stiluri este excelent caracterizată prin complexul de la Kremlin, unde alături de vechile palate, catedrale, clopotnițe — monumente unice ale arhitecturii ruse — se înalță marelui Palat al Congreselor, cu linia sa modernă, simplă. Numeroase cartiere noi, unde zeci de mii de familii au primit locuințe confortabile, au rășărit ca din pămînt în veciile suburbii. Planul de reconstrucție a capitalei a schimbat nu numai înfățișarea vechiului oraș, dar i-a și lărgit mult limitele, extinzîndu-l azi pe o suprafață de aproape 90.000 de hectare.

Pe luciul argintiu al râului Moscova, care unește capitala sovietică cu cinci mări, plutesc zeci de vapoare și șlepurii, iar peste malurile sale îmbrăcate în granit au fost construite poduri ultramoderne.

(Continuare în pag. a II-a)

ZIUA RECOLTEI

Pregătiri în Oltenia

În aceste zile cînd se sfîrșește septembrie, drumurile ce duc spre ținuturile din Oltenia sînt străbătute de un alai de căruțe și autocamioane împovărate cu roțile cîmpurilor și podgoriilor. La locurile poposirilor turistice de la Saru, Arginești sau Bălașa, la hanurile din Cîrhală sau Cîmpu-Mare, în decururile pline de farmec folcloric, tinere Ancuțe cu năframe cusute în Tismăna Gorjului înfrîmînd drumurile cu must dulce în oale și ucele meserie de vechii ceramisti din pămînturile luate din vîlle Jiului sau Oltului. La Gura Vîii, pentru constructorii de la Porțile de Fier, la Motru și Rovinari, pentru mineri, la Băia de Araș, pentru țapnari, țărani cooperatori, au adus poloboace cu fulbur, au umplut tarabele din țiguri și piețe cu fructe și legume.

Sărbătoarea recoltei se anunță prelungindu-se cu proporții sporite pe măsura belșugului și bucuriilor din această toamnă.

În piața nouă din Craiova, cooperatorii din satele și comunele învecinate organizează expoziții de produse agroalimentare. La intrările în această piață trecem pe sub arcadele unor porți bătrînești, adoma celor ce au inspirat un fiu al Obiei să iaie cu dalta în piatră o operă la Tg. Jiu. Pe aleile ce duc spre expoziție ne înfrîmînd mașini și unelte, surorii ale celor folosite la dobîndirea belșugului din această toamnă și fabricate la uzina „7 Noiembrie” din Craiova. Întreprinderea agricolă de stat Banu Mărșine a adus aici exemple de ovine și bovine ce demonstrează unde a ajuns și spre ce tinde zootehnia țării noastre.

Ciorchii de struguri aduși să dea fermec dionisiac piețelor și țigurilor ne amintesc de cele peste 20.000 ha de viță de vie ce împodobește dealurile și șesurile Olteniei, iar ionanele și pergamunetele — de cele peste 25.000 ha, pe cit se înfrîm amfiteatrele livozilor de pomi fructiferi din această regiune.

La Filași, Tr. Severin, la Caracal și la Calafat, în toate regiunile de raion s-au amenajat piețe și țiguri. În multe sate, Ziua recoltei coincide cu țigurile săptămînale.

Dincolo de acest cadru sărbătoresc, în cîmpie la Ciuperceni, la Răcări, la Segarcea, prelungindu-se, culeg porumb, se înșămîntează grîul, se iau toate măsurile pentru ca și în anul viitor pătulele și hambarele să fie pline. Prin munca lor harnică, asigurînd nelănturp și cu temeinicie succesivă a recoltelor, oamenii comunelor și satelor noastre vor să permanențizeze sărbătoarea care elogiind belșugul a intrat în tradiția poporului.

Lucian ZATI

(Continuare în pag. a VI-a)

pagina economică

Recolte mari pe suprafețe întinse

DIN EXPERIENȚA ÎNTEPRINDERII AGRICOLE DE STAT PUFEȘTI ÎN SPORIREA PRODUCȚIEI DE GRÂU

Unitățile agricole de stat organizate pe principiul fermelor și întreprinderilor au un cadru adecvat de activitate, și în primul rând dispun de specialiști direct la locul de producție, ceea ce le permite să aplice toate metodele eficiente pentru mărirea recoltelor și reducerea prețului de cost. Ca în fiecare toamnă există un mare volum de lucrări de executat dintre care se detașează cele ce se referă la recoltarea porumbului și însămînțarea grâului. Acum este timpul când poate fi pusă în valoare experiența dobândită pentru ca în anul viitor să obținem recolte mai bogate.

Pentru noul an agricol, pregătirile în unitatea noastră au început cu analiza rezultatelor dobândite în prezent, a experiențelor pe care dorim, prin aceste rînduri, să împărtășim cititorilor ziarului. Întreprinderea noastră are o suprafață de 6.660 hectare, situate de o parte și de cealaltă a Siretului, până în apropierea Sascului. Cele 8 ferme cu profil agricol, viticol și zootehnic au căpătat de acum o notă distinctă în cadrul întreprinderii, o anume maturitate începe să se cristalizeze.

Continuăm aplicarea lucrărilor agrotehnice la cultura grâului, întrucât în toamna anul trecut, cele 5 ferme cu profil vegetal și mixt au strîns de pe o suprafață de 2.000 ha o producție medie de 3.154 kg la ha, adică cu 804 kg mai mult decît era prevăzut. Este un adevărat record prin părțile Adjudului. În felul acesta, întreprinderea noastră agricolă a putut livra statului 1.600 tone de grâu peste plan. O dată cu sporirea producției a scăzut și prețul de cost. În loc de 900 lei, cît prevedea planul de producție, pentru obținerea unei tone de grâu s-au cheltuit numai 652 lei. De la această cultură a rezultat un beneficiu de peste 1.560.000 lei.

Primul lucru care ne-a preocupat a fost alegerea soiului. Peste 90 la sută din suprafață a fost cultivată cu grâu din soiul „Bezostai”, care s-a dovedit cel mai valoros și mai productiv pe terenurile de care dispunem.

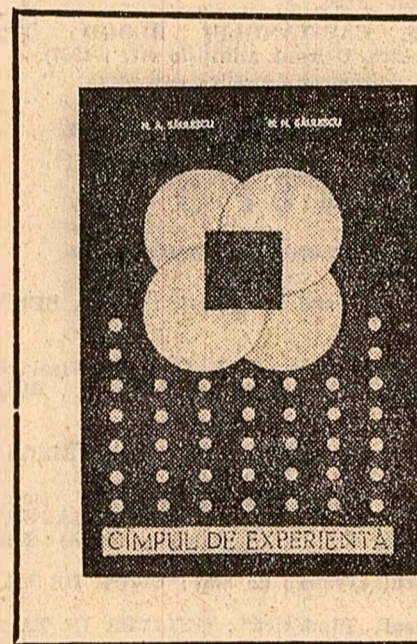
În condițiile noastre una din principalele căi de sporire a producției este fertilizarea terenului. Aproape 500 de hectare au fost îngrășate cu gunoi de grajd, iar pe 1.500 ha s-au împrăștiat cîte 300 kg superfosfat la ha. Experiența anilor trecuți ne-a demonstrat că în zona în care lucrăm timpul optim pentru semănat este între 25 septembrie și 10 octombrie. Pentru a prinde perioada optimă lucrările s-au efectuat cu ajutorul cuplurilor de cîte două semănători. Am urmărit să realizăm o densitate optimă, adică 400-500 plante pe metru pătrat în funcție de starea terenului. Pentru a stimula dezvoltarea vegetativă a plantelor și a le mări vitalitatea, în timpul iernii s-au împrăștiat pe cîmp cîte 100-150 kg azotat de amoniu la hectar, iar în primăvară s-a efectuat întreținerea cu sapa rotativă.

Socot că avem încă mari rezerve pentru creșterea în continuare a producției. Și cînd afirm acest lucru am în vedere, în primul rînd, faptul că în unele ferme agricole s-au strîns producții de 1.000-1.500 kg mai mari decît media la hectar, pe întreprindere. La ferma agricolă Sascul, condusă de inginerul Dumitru Istrate, de exemplu, pe o parcelă de aproape 100 ha s-au obținut 4.300 kg grâu în medie la ha, în timp ce pe o alta învecinată producția a fost de 3.100 kg. Aceste mari diferențe se datorează faptului că fertilizarea solului nu s-a făcut uniform, pe întreaga suprafață. Un lucru asemănător s-a petrecut și la ferma Adjud condusă de ing. Dumitru Semintin. Pe o parcelă unde semănatul s-a făcut în teren bolovănos și nu s-a asigurat densitatea optimă, producția a fost diminuată cu 700 kg la ha, față de media pe întreprindere. Și încă un exemplu: la ferma „Drumul dealului”, semănatul s-a făcut cu două săptămîni mai tîrziu decît în restul unității. Ca urmare, culturile au răsarit slab, cu goluri, ceea ce a favorizat creșterea buruienilor, iar producția la hectar a fost de numai 1.950 kg. Iată, așa dar, cîteva cauze subiective care, înlăturate, constituie tot atîtea rezerve de creștere a producției. Aceste deficiențe au avut loc în primul rînd din lipsa de asistență tehnică. Și asta pentru că, pînă în acest an, din cei 14 ingineri exis-

tenți în gospodăriile de stat care formează în prezent întreprinderea, doar trei lucrău nemijlocit în producție. În prezent, însă, inginerii pot fi găsiți în orice moment acolo unde se efectuează lucrările agricole la zi.

În vederea însămînțării din această toamnă pregătirile au început o dată cu strînsul recoltei din vară. Imediat după recoltare au fost executate arături pe întreaga suprafață de teren. Pe 700 de hectare destinate culturii grâului s-au împrăștiat îngrășăminte chimice. În prezent se fac lucrări de întreținere a acestor ogoare. Restul culturilor de grâu, pînă la suprafața de 2.000 ha, vor fi amplasate după leguminoase și porumb. Întreaga cantitate de 500 tone de sămînță necesară este asigurată din producția proprie. Specialiștii, lucrătorii permanenți ai fermelor s-au pregătit temeinic pentru ca întreaga suprafață de grâu să fie semănată în perioada optimă, la un nivel calitativ ridicat, punînd astfel bazele unei recolte bogate în anul viitor.

Cornel BRUDIU
directorul întreprinderii agricole de stat Pufești — Bacău

ÎN EDITURA AGROSILVICĂ

Noutăți pentru specialiști

„CIMPUL DE EXPERIENȚĂ” de N. A. Săulescu și N. N. Săulescu este o lucrare care se adresează atît cercetătorilor din stațiunile experimentale, cît și specialiștilor din unitățile de producție, ajutîndu-i să descopere noi mijloace de sporire a recoltelor. Aici sînt descrise pe larg metodele de așezare a experiențelor, organizarea lor propriu-zisă în cîmp, precum și valorificarea rezultatelor experimentale (stînga).

Pe lîngă boli și dăunători, producția agricolă este diminuată și de viroză. Lucrarea: „VIROZELE PLANTELOR AGRICOLE ȘI COMBATEREA LOR” de I. V. Pop face o scurtă caracterizare a virusurilor, prezintă cunoștințele actuale privind principalele viroză ale plantelor identificate pînă în prezent în România și insistă asupra măsurilor de prevenire și combateră. Ea este folosită de inginerii și tehnicienii din agricultură și în special celor care lucrează în domeniul protecției plantelor (mijloc).

SUCCESSIUNEA SPECILOR FORESTIERE” de S. Pasovschi este o lucrare care se adresează specialiștilor din silvicultură, oferindu-le cunoștințe interesante și utile privind fenomenele de succesiune ce se petrec în pădurile patriei noastre. Cunoașterea acestor aspecte, interesante din punct de vedere științific, are și o importanță practică. Cititorii vor găsi în fișele acestei cărți multe date cu privire la trecutul și prezentul pădurilor din România (dreapta).

ORGANIZAREA ȘTIINȚIFICĂ

(Urmare din pag. 1)

Impresionează locul de muncă — verigă esențială în organizarea științifică. La îndemina fiecărui muncitor se află tot ceea ce este necesar desfășurării neîntrerupte și cit mai rodnică a activității în cele 8 ore: cochetă butoașe de ulei pentru răcire, vopșe în galben, instalate în imediata vecinătate a mașinilor, carucioare cu forme cit mai adecvate scopului, care aduc și preiau piesele, sau colectează spanul. Ordinea tronează fiind deosebit de tonică. Au dispărut grămăzile de piese și span de care mai înainte te împiedica la tot pasul.

În condițiile în care producția nu putea fi oprită nici un moment și nici diminuată, căci în asemenea condiții s-a studiat și lucrat, răscolirea secției pînă la ultimul amănunt a comportat, desigur, luarea unor măsuri de precauție. Împărțindu-le, directorul general al uzinei ni s-a detaliat: „Fără îndoială, precauția era strict necesară. Nu ne mai puteam permite experimente parțiale, insuficient de gîndite. Orientarea dată de acțiunea inițiată de partid, confruntarea de părerii, scopul clar al inițiativii, riscul. Locul lui a fost luat de previziune.

Ideea este interesantă. Dar, în cazul de față, cum ați procedat?

— Accentuez, scopul era limpede: valorificarea la maximum a tuturor rezervelor interne de creștere a producției și productivității muncii în condițiile unei rentabilități pe măsura scopului. Înainte de a decide, de a lua hotărîrea, ne-am întilnit cu toții (n.r. cu „băieții care știau lecția”, așa cum îi place directorului general să-i numească) și ne-am sfătuit pe indelele cum și de unde ar fi mai bine să începem. Dincolo de propunerile concrete, ciștiul cel mai mare al acestor confruntări — pentru că ele au fost mai multe — a constatat în căpătarea încrederii totale a oamenilor.

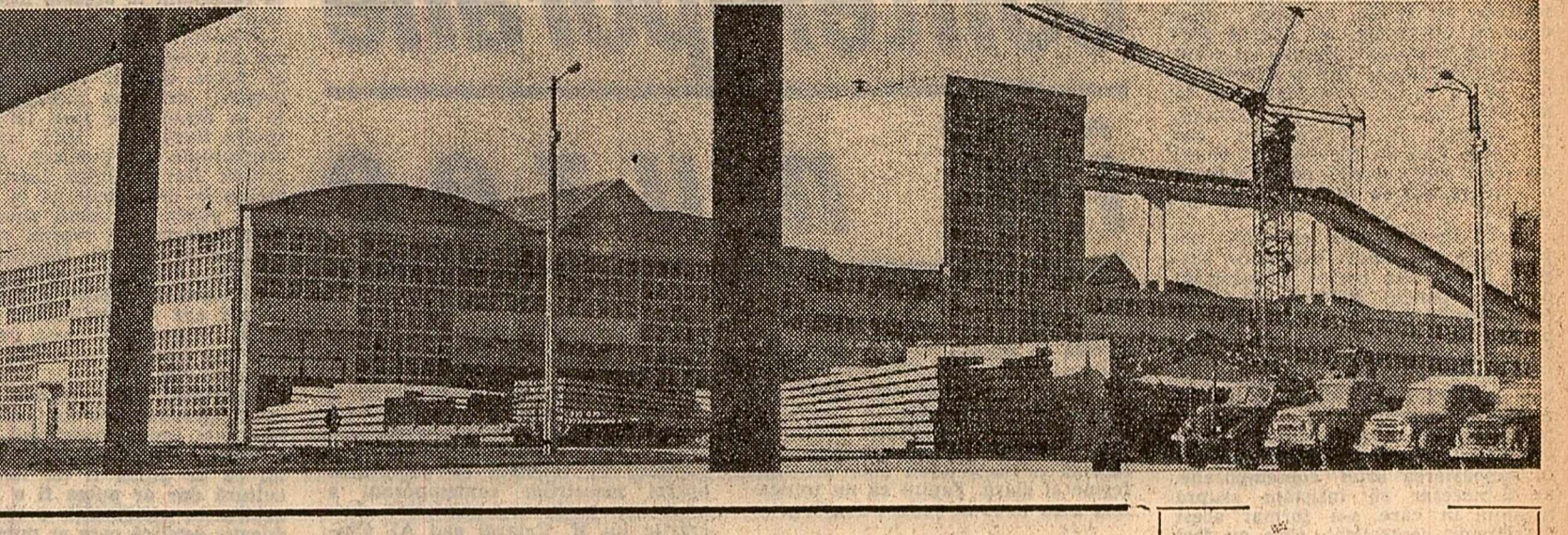
— Deci asta ar explica timpul record în care s-a înfăptuit reorganizarea secției aparată?

— Numai asta. Nimic altceva, decît convingerea că ceea ce și-au propus este de covîșitoare importanță pentru bunul mers al uzinei și că fiecare din ei este un factor de extremă necesitate în ducerea la bun sfîrșit a lucrării, explicit elanul cu care au muncit zece de muncitori, ingineri, tehnicieni, maistri, economiști. Pare poate neverosimil, dar execuția proiectului a durat doar o lună și jumătate. Și apoi, cîte idei au apărut pe parcurs. Aproape fiecare om a ținut să contribuie cu ceva al lui personal.

Reorganizarea secției a antrenat un mare număr de specialiști din diverse sectoare ale uzinei. Din cadrul serviciului tehnologic șef, o grupă anume alcătuită a executat proiectul, a aranjat și dimensiunile la mărimea optimă liniile de fabricație. O altă grupă a conceput întregul set de SDV-uri, care a fost apoi executat de mai multe echipe de muncitori din scolare. Participarea cea mai numeroasă a ocazionat-o însă execuția propriu-zisă a proiectului. Pe lîngă muncitorii și tehnicienii de la întreținerea din secție, mai multe echipe de muncitori din cadrul compartimentului mecanic șef au lucrat aici.

Într-adevăr, secția aparată, așa cum arată azi, încintă pe oricine intră în ea. Am întreat: eficiența economică este pe măsura efortului depus? Ne-a ajutat să judecăm economic nivelul efectelor tehnologice șef al uzinei, unul din „băieții care știau lecția” și care și-a consacrat multe ceasuri de gîndire și analiză studiului și proiectului de organizare a secției.

— Sînt multe și nu le înșir pe toate. Sînt imediate și de perspectivă. Prin măsurile aplicate, productivitatea muncii a crescut cu 10,6 la sută, iar prețul de cost a fost diminuat cu aproape 5 la sută. Există astfel condiții să recuperăm în circa un an banii investiți. Prin actuala reorganizare a producției, putem fabrica concomitent ambele ti-

O frînă în efortul de mărirea a capacităților de producție

„HIBERNAREA” UTILAJELOR

Imobilizarea în industria republicană a unui număr însemnat de utilaje, mașini și instalații inactice, nefolosite sau nepuse în funcțiune, cu o valoare de sute de milioane de lei, este în totală contradicție cu creșterea nivelului eficienței economice, obiectiv de prim ordin al întreprinderilor. Mai ales că multe dintre aceste mașini, instalații și utilaje moderne sînt din import. Formid. de la această situație, Ministerul Finanțelor și organele Băncii de Investiții au întreprins recent o analiză temeinică în rîndul întreprinderilor recidiviste în blocarea mijloacelor tehnice, în scopul reducerii acestora în circuitul economic. Ce s-a constatat?

Neconcordanța flagrantă dintre posibilitățile de activare a unor utilaje nefolosite, îndeosebi din cele comune mai multor sectoare, și eforturile depuse de întreprinderi și forurile

de tutelare pentru valorificarea acestora este principala concluzie a analizei amintite. Chiar acolo unde s-au făcut unele demersuri pentru lichidarea imobilizărilor, în multe cazuri ele n-au fost finalizate. În unele întreprinderi, în stare bună, folosibile, nu numai că nu s-a întreprins nici o măsură pentru valorificarea lor, dar, cu ocazia inventariilor, nici măcar n-au fost declarate ca atare. Așa au procedat unele unități economice din regiunea Dobrogea cu mijloace tehnice în valoare de 3,6 milioane de lei. Vina lor este dublă. Nu numai că au „înmormîntat” banii statului, dar au căutat să mușamalizeze aceste fapte, să inducă în eroare organele de control economic și financiar.

O asemenea stare de lucruri împune organizarea unui sistem judicios, de sus și pînă jos, care să permită cunoașterea și informarea reciprocă asupra disponibilităților de utilaje din diferite sectoare și întreprinderi. Ea se cere abordată, întrucît este inadmisibil ca în cadrul aceluiași sector industrial, unele unități să dețină utilaje în stare bună, disponibile, iar altele să aibă nevoie de aceleași utilaje, pentru procurarea cărora solicită fonduri de investiții. Iată un exemplu edificator. La Direcția generală a exploatarii, transportului și industrializării Lemului din Ministerul Economiei Forestiere s-a aprobat, pentru anul 1968, achiziționarea din investiții pentru regiunile Mureș-Autonomă Maghiară și Marameau, a 9 cilindri compresori și 5 concaoare mobile, în valoare de peste 1,3 milioane de lei. Această, în timp ce aceleși utilaje sînt disponibile la întreprinderi similare din regiunile Crișana, Argeș, Galați și Ploiești.

Această anomalie este rezultatul direct al unei activități birocratică, a lipsei de spirit gospodăresc în minuirea fondurilor puse la dispoziție. A pare cu atît mai stranie măsura luată de Ministerul Economiei Forestiere de a investi noi fonduri, cu cît „depistarea” disponibilităților nu implică un volum mare de muncă, investigații numeroase, deplasări. În cazul amintit, elementele necesare se aflau la dispoziția a 2 salariați din afară, care lucrau în același birou: unul se ocupa cu urmărirea... disponibilităților de utilaje din acest sector, celălalt cu repartizarea fondurilor pentru noi investiții. Se pare că fiecare desășoară o activitate fructuoasă, muncetoasă „constincioasă”. E falsă imaginea, din moment ce ei nu colaborează. Iar cei care coordonează activitatea acestor salariați sînt simpli semnatari ai unor hîrtii, al căror conținut îl privește doar prin prima exactitate „adunării și scaderilor”, din moment ce nu au sesizat modul superficial al redistribuirii utilajelor și al solicitării fondurilor de investiții.

Menținerea în stare de inactivitate, perioade îndelungate, a unor utilaje disponibile este unozori și rezultatul concepției anurilor salariați care nu numai că nu acționează în vederea reactivării lor, dar se opun solicitărilor primite în acest sens de la unități din alte sectoare. La Uzina de alumina Oradea, de exemplu, din anul 1966 stau nefolosite și sînt disponibile 12 cazane locomobile, în valoare de 5.778.000 de lei. Recent, acestea au fost solicitate de un șantier aparținînd Ministerului Con-

strucțiilor pentru Industria Chimică și Rafinării. Se părea că, în sfîrșit, aceste utilaje vor începe să funcționeze. Dar, eroarea l Abia acum, după un an de zile, s-a trezit și spiritul de „gospodăria” Direcției generale a industriei metalelor neferoase și rar din Ministerul Industriei Chimice, de care aparține Uzina de alumina Oradea. Categorie, conducerea direcției generale s-a opus transferului. De ce? Pentru că, după părerea ei, ar exista posibilități de... transfer la alte unități din subordine. În cele din urmă, a acceptat să transfere doar 6 cazane, celelalte rămînd, în continuare, inactice.

Operativitatea în lichidarea imobilizărilor de utilaje depinde de mobilitatea de care trebuie să dea dovadă întreprinderile și forurile lor tutelare, în remiterea și perfectarea formelor de transfer. Și în această privință sînt încă numeroase carene. Circulația anevoioasă a documentelor în cadrul ministerelor, de la un compartiment la altul, numeroasele avize și negații care se solicită, necunoașterea exactă a necesităților în cadrul sectorului respectiv — toate formalitățile, multe, foarte greoaie, duc la rezolvarea cu mare întîrziere a cererilor de transfer.

Ministerul Minelor, de pildă, a emis abia în luna septembrie ordinul de transfer pentru unele utilaje, în valoare de peste 800.000 lei, solicitate de Întreprinderea de industrie raională Sibiu, în luna iulie a.c. La Ministerul Industriei Ușoare, în cadrul Direcției generale articole casnice, utilaje și piese de schimb, au fost consumate 53 zile, pentru ca 3 servicii să avizeze cererile pentru transferul unor utilaje nefolosite de 3-4 ani de la întreprinderea „Metalchimica”-Iq, Mureș, la Institutul Politehnic-Isq. La același minister, nu numai prelungirea perioadei de obținere a avizelor și negațiilor constituie o frînă ce se opune reactivării operative în circuitul economic a utilajelor nefolosite, ci însăși transmiterea ordinelor și deciziilor. Au trecut peste 60 de zile de la emterea de către Direcția Generală a industriei pielăriei și încălțămintei a deciziei nr. 36 pentru transferul a 197 utilaje, în valoare de 3,7 milioane lei, pentru ca această direcție să „descopere”. La sezizarea organelor din afară, că decizia nu a fost trimisă unităților interesate.

Activizarea utilajelor nefolosite presupune reactivarea lor efectivă în circuitul economic. În multe cazuri, a aceasta s-a realizat însă numai scrip-tic, numeroase utilaje pentru care s-au emis ordine de transfer rămînd, de fapt, neridicate la întreprinderile deținătoare. Cum poate fi socotită atitudinea unor unități care, după ce fac demersuri și obțin ordinele de transfer, nu se mai prezintă să-și ridice mijloacele fixe solicitate? Așa este cazul Școlii profesionale metalurgice-Roman, care nu a ridicat de la Șantierul naval-Brăila o mașină de rectificat plană, al I.R.I.L.-Băilești, regiunea Oltenia, pentru o mașină de pansonat tablă.

Multiple deficiențe care fac ca volumul utilajelor imobilizate, inactive să se mențină la un nivel ridicat trebuie să determine ministerele și întreprinderile să ia măsuri hotărîte, eficiente, pentru reanimarea lor.

Gheorghe BORCAN
controlor revizor șef în Ministerul Finanțelor

Întreprinderea de prefabricate din Craiova — una dintre marile unități industriale, intrată în ultimii ani în funcțiune

LA BORZEȘTI

A început montajul celui de-al doilea grup turbo-generator

BACĂU (corespondențiu „Scinteia”). — După cum se știe, la Borzești se execută importante lucrări de extindere a capacității centralei electrice de termoficare. Se vor monta încă două grupuri turbo-generatore de cîte 200 MW fiecare. Prin intrarea în funcțiune a acestora capacitatea termocentralii va „spori” de aproape trei ori. La primul grup turbo-generator, care va intra în funcțiune la începutul anului viitor, montajul cazanului s-a terminat cu 3 luni mai devreme față de graficul întocmit și s-au efectuat probe hidraulice. De curînd a început și montajul celui de-al doilea grup turbo-generator. Constructorii au așezat pe fundație cazanul, care are o capacitate de 50 tone abur pe oră la o presiune de 140 atmosfere. O dată cu aceasta ei au început lucrările și la instalația de tratare a condensurului.

Reprofilarea fabricii de tricotate „Miorița”-Oradea

ORADEA (corespondențiu „Scinteia”). — Pînă în ultima vreme, 60 la sută din producția fabricii de tricotate „Miorița” din Oradea era destinată populației adulte. În prezent, însă, se încează din pieters la o reprofilare tehnologică, care va face ca toată producția viitoare să fie destinată copiilor.

Acțiunea de reprofilare se încadrează în ansamblul măsurilor de organizare științifică a producției și a muncii, care vor asigura creșterea capacității de producție a fabricii cu 10 la sută. Aplicarea noului metodologii prevede creșterea cu 150 la sută a loturilor de articole pe muncitor, specializarea acestora în producerea anumitor piese componente ale tricotajului și profilarea strictă a unor produse pe anumite mașini. Se preconizează ca producția fizică să crească cu 60.000 bucați trimestrial.

Pînă la sfîrșitul anului 1967 fabrica va livra 1.950.000 bucați tricotate diverse în 12 culori de bază. Printre sortimentele noi ce se vor găsi în magazine, începînd din luna octombrie, amintim: pantalonși pentru joacă, rochite pentru fetele pînă la 7 ani și jachete cu bonetă pentru nou născuți.

Asimilări de noi produse în industria construcțiilor de mașini

Bilanțul asimilării de noi produse este bogat în acest an în industria noastră constructoare de mașini. Au fost asimilate numeroase tipuri de mașini-unelte, motoare Diesel și sincrone, transformatoare electrice puter-tice, noi aparate de radio, televizi-zorul „Intim” etc.

În ajutorul petroliștilor, constructorii de utilaje de la uzinele „I. Mai” din Ploiești au fabricat o nouă instalație de foraj F-200, de înalt nivel tehnic, noi tipuri de sapa rotative, utilaje moderne destinate forării son-delor pînă la 7.000 m adîncime. Un nou autocamion, de 5 tone, cu dublă

tracțiune, executat de uzinele „Steagul roșu” din Brașov, a completat gama produselor de acest fel necesare transporturilor pe terenuri accidentate. La uzinele „Tractorul” a început să se producă o nouă variantă a tractorului S-130, echipat cu trolu de intervenții pentru exploatarea petroliere. Agricultura a beneficiat de o nouă combinație pentru recoltat porumb și de alte mașini și utilaje necesare mecanizării continue a lucrărilor. Uzina de pompe și uzina „Timpuiri noi” din Capitală au realizat pentru șantierul de la Porțile de

Fier agregate cu care în 12 zile se pot evacua 2 milioane me de apă. Constructorii de nave au îmbogățit zestrea Hotel maritime și fluviale cu cargouri modernizate de 4.300 tone, mineralizate de 10.200-12.500 de tone. În prezent, pe calea șantierului naval din Oltenia se profilează prima navă de călători cu deplasament de 5.000 de tone, cea mai mare care va circula pe Dunăre.

Noile utilaje sînt realizate la nivel tehnicii actuale, avînd parametri tehnico-economici comparabili cu produse similare fabricate în alte țări. (Agerpres)

Prezența artei românești

contemporane în muzee

Scoala românească de pictură are o firească continuitate în creația artiștilor contemporani. În ciuda unor tendințe perisabile, în ciuda unor drumuri colaterale, au apărut personalități marcante, fiecare cu stilul ei, constituindu-se într-o diversitate din ce în ce mai complexă, de la maestrul renumit ca H. Catargi, D. Ghiță, Al. Ciucurencu sau C. Baba, până la pictori mai tineri ale căror nume capătă pe zi ce trece o pondere din ce în ce mai importantă.

Zecile de expoziții, colective sau personale au format baza unui sustinut ajutor din partea Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, foarte multe lucrări intrând într-un patrimoniu de cultură centralizat. Valorificarea lui, mai exact modul în care aceste lucrări sunt prezentate publicului, constituie subiectul anchetelor de față. Înainte de a răspunde concret, pe baza a ceea ce oferă muzeul vizitatorului interesat în cunoașterea artei contemporane, ar fi necesar să insistăm asupra modului în care s-a format acest patrimoniu centralizat, care au stăut criteriile ce au dus la realizarea lui.

După părerea noastră, principiul director al activității unei comisii de achiziționare trebuie să fie calitatea lucrărilor, forța lor artistică. Subliniim acest lucru pentru că au existat unele neînțelegeri care au dus la achiziții ce s-au devalorizat în timp și care nu astăzi semne de încreabere în privința utilității lor. S-bilirea prețurilor unei lucrări n-a fost totdeauna în funcție de calitatea ei, ajungându-se la exagerări pe genuri și implicit o ierarhizare a prețurilor, a cărei practică a generat anomalii. Faptul că peisajul sau natura statică erau plătite cu un preț inferior compoziției a determinat pe unii artiști să abordeze acest gen numai în speranța unei achiziții mai substanțiale. Lucrările rezultate n-au rezistat însă confruntării cu timpul, umplând însă depozitele.

De asemenea, faptul că în stadiul prețurilor unei lucrări n-a fost masivitatea ei, contradicție un pic de vedere logic, acela că într-o lucrare de mici dimensiuni se poate așeză mai multă pictură decât pe o cântă metri pătrați.

O comisie de achiziție trebuie înțeleasă în primul rând ca un factor cultural capabil să selecteze dintr-o producție abundentă doar acele lucrări care vor rămâne în istoria de artă, care-și vor îmbogăți necontenit valoarea. Aceasta presupune însă serioasă și respectarea unor principii firești și clare. Faptul că nu totdeauna s-au avut în vedere aceste prin-

anchetă culturală

cipii duce astăzi la greutatea în valorificarea lucrărilor achiziționate. Cui sînt destinate toate aceste lucrări? În primul rând muzeelor de artă. Dar reușesc muzeele să le prezinte într-un mod care să poată oferi vizitatorului imaginea globală a dezvoltării artei plastice românești? Aici trebuie analizat însuși felul în care sînt constituite aceste muzee:

Faptul că muzeele din țară au fost concepute inițial ca replici de dimensiuni mai mici ale Muzeului național a dus la o uniformizare a lor. Majoritatea muzeelor sînt din epocile, încep expunerea cu o „tradițională uvertură” — pictorii socotii „primitivi” ai secolului XIX — continuu cu artiștii din a doua jumătate a secolului trecut ș.a.m.d. — Obligația de a trece prin toate aceste faze, indiferent dacă lucrările sînt medice sau chiar de slabă calitate, creează o anume repartitie a spațiului muzeal, evident în defavoarea artei contemporane. Se ajunge astfel în situația în care săli întregi sînt folosite pentru a expune medioră (din lipsă de lucrări) iar fondul de artă contemporană, înconținut îmbogățit, își găsește cel mai adesea loc în depozit.

Contactul operă de artă — public, pentru a fi într-adevăr viu și nu neutru, implică găsirea unor formule care să depășească șablonul uniformizator și este întrucare foarte aparținătoare asemenea inițiative chiar din partea muzeelor. Exemplul Muzeului de artă din Craiova e concludent. Aici de mai mulți ani se concretizează o idee muzeistică originală. Pleșind de la faptul că Olanda a dat artiștilor noștri patru reprezentanți contemporani iluștri — Brâncuși, Tucelescu, Ghiță și Anghel — muzeul s-a orientat către prezentarea exclusivă a acestora, în lucrări de mare calitate. Această mare interes este și va fi completată prin expunerea surselor de inspirație și a altor elemente care explică creația acestor artiști.

La fel de concludent este exemplul Muzeului de artă din Galați, recent înființat. Aici s-a pornit de la bun început de la premisa că o prezentare măcar în intenție exhaustivă a întregii arte plastice românești nu se poate finaliza într-o realizare centrală și că odată cu pictura interbelică și terminată cu cei contemporani, tineri și chiar foarte tineri, la Galați s-a constituit un „muzeu de artă modernă și contemporană” care încearcă să depășească continuitatea de gândire și stil a școlii românești. Demonstrația necesită însă argumente de calitate. Pictorii generației interbelice, Tonitza, Pallady, Petrescu nu sînt prezentați concludent dintr-un motiv care ne poate da mai serios de gândit: lipsa unui patrimoniu de stat larg cu lucrările cele mai bune ale acestora. Artiștii contemporani nu sînt nici ei prezentați la valoarea lor, amănunțit chiar dacă muzeul a beneficiat de peste o sută de lucrări valoroase transferate din fondul Muzeului național. Astfel Alexandru Ciucurencu este prezent cu câteva compoziții tematice destul de accidentale în creația sa și prea puțin cu peisajul plin de inventivitate cromatică care-l caracterizează. Pictori atît de interesați pentru plastica românească ca Ion Pacea sau Ion Bîntăș sunt expuși doar cu cite o singură lucrare.

Actualul sistem de achiziții nu îngăduie muzeelor să stabilească un contact mai viu și mai direct cu artiștii contemporani, solicitându-le lucrări sau chiar comandându-le, ceea ce nu este de natură să favorizeze dezvoltarea personalității unui muzeu. Credem că ar fi util să se studieze posibilitatea de a acorda o mai largă inițiativă, promovîndu-le astfel într-un rol mai activ în circulația produsului de artă.

Dar oferă măcar Capitala țării o imagine concludentă a artei noastre contemporane, reprezentată Muzeul de Artă al Republicii un exemplu edificator în acest sens? Vizitatorul care

pășește prin sălile Galeriei Naționale, propunîndu-și o înfățișare cu valorile artei contemporane, va avea la capătul acestui itinerar muzeistic o imagine destul de fragmentată. Când după ce va străbate săli largi consacrate lui Aman, Tattarescu, Gri-gorescu, va constata că expunerea operelor artiștilor contemporani e mult mai puțin reprezentativă. Lucrările lui H. Catargi sau Al. Ciucurencu, atît prin numărul cit și prin semnificația lor sînt departe de a pune pe deplin în lumină, pentru vizitator, valoarea acestor personalități ce sînt nu mai vorbim de un Tucelescu, din care muzeul ar trebui să ofere o selecție bogată și convingătoare.

Surprinde și absența unor nume consacrate în pictura noastră, care au adus prin talentul lor o contribuție pretioasă la definirea noii școli de pictură: un Ion Pacea sau Ion Gheorghiu, un Paul Gherasim sau Aurel Cojan etc. Și totuși, nu cu mult timp în urmă muzeul consacrase două săli artiștilor din generațiile mai tînere, săli menite să creeze premisele unei confruntări mai complete cu publicul.

Astăzi acest sector al muzeului nu mai există, spațiul fiind rezervat diverselor expoziții temporare. „Propriu-zis, aceste săli nu constituiau compartimente precise ale galeriei de artă românească modernă și contemporană, ne-a spus sefa secției „Artă românească”, Georgeta Pelcașu. Ele se constituiesc ca săli de expoziție cu un caracter aproape permanent în care criteriul de expunere era bazat pe ultimele achiziții, încerc-

cînd astfel să le conferim un caracter viu. Lipsa de spațiu ne-a obligat să renunțăm la această idee muzeistică.”

Folosind exemplul unor mari muzee din lume, Louvre, de pildă, cineva ar putea desigur argumenta că în general asemenea instituții culturale se decid mai greu în a acorda spațiu lucrărilor încă neîndelung confruntate cu publicul, cu opinia critică. Dacă pe lângă Louvre există muzee de artă modernă în care dialogul public — operă nouă se stabilește destul de repede și în care valorile se verifică, înexistența unei asemenea instituții într-un moment în care interesul pentru cultura românească are o amplificație atît de largă îngustează aria unui contact mai fertil al publicului cu opera de artă contemporană.

„Existența unui muzeu de artă contemporană pare un lucru elementar, ne-a spus plasticianul Ion Oroveanu. Nu mă gîndesc numai la faptul că ar putea fi o școală de cultură dar ar putea fi o școală de neabătute posibilități, o școală de ducate estetice care ar putea facilita publicului o abordare mai comprehensivă a artei moderne.”

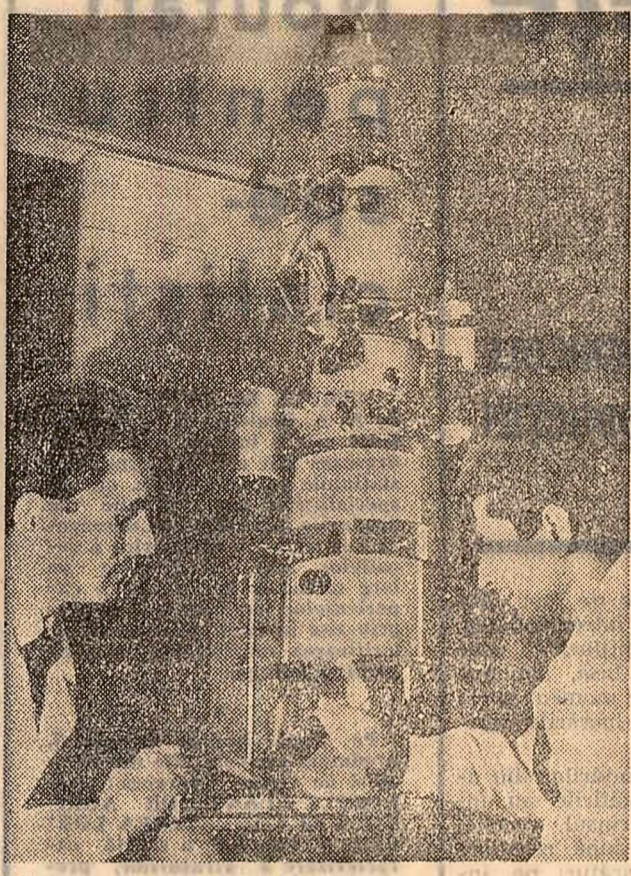
Părerea multora dintre cei cu care am discutat este că un nucleu al unei asemenea imagini ar desigur fi în mai multe locuri. O eventualitate care merită a fi studiată este transformarea actualului Muzeu Simu. Acest muzeu urmărește, cel puțin în intenție, prezentarea Bucureștiului și a țării în general, dar în realitate este o galerie de artă plastică. Posedă el însă suficiente lucrări care să justifice existența unei asemenea instituții? Colectia Simu nu a rămas intactă, multe din operele ei de valoare au fost transferate în alte muzee. Aici totuși s-au organizat, folosindu-se spațiul existent, citeva expoziții interesante, fie de desene ale copilor, fie de grafică modernă. Ne întrebăm dacă aceste lucrări ar putea fi dezvoltate prin realizarea unui nucleu al unui viitor muzeu de artă contemporană românească.

Important este ca patrimoniul contemporan al plasticii românești să pășească aceluși prag de dezvoltare pe care l-au realizat muzeul al indiferenței! Îndreptîndu-se către formule care l-ar pune cel mai bine în valoare.

Ulion MEREUTA

tv

18.00 — La ordinea zilei: Organizarea științifică a producției și a muncii. „Termen de predare trimestrul IV”, 18.20 — „Mult e dulce și frumoasă”. Emisiune de limbă română. 18.50 — Studiul pionierilor. 19.30 — Teleserialul de seară. 19.50 — Buletinul meteorologic. Publicitate. 20.00 — Film serial: Ivanhoe. 20.20 — Filme de animație. 20.45 — Invitațiu nostru: Bobby Shafto (Anglia). 21.00 — Teleglob. Emisiune de călătorii geografice. Imagini elvețiene. 21.30 — Studiul mic: Comedie. „Vinătorul de hoi” de Andre Mycho și „Ora exactă” de Octave Frades. Traducere și adaptare pentru televiziune: Paul Barbu. 22.10 — De la Giotto la Brâncuși. Prezentat Petru Comarnescu. 22.30 — Romantici. 22.50 — Teleserialul de noapte.

În laboratorul de microscopie electronică al Institutului de biologie „Traian Săvulescu” al Academiei. Foto: M. Cloș

note de lector

Valentin Berbecaru:

„BANCHETUL”

Puține sînt cărțile a căror tematică să oglindească aspecte ardente din viața tineretului studios. Valentin Berbecaru are meritul de a fi abordat o astfel de temă în romanul său de debut „Banchetul”. Apropindu-se de înțelegere sinceră de lumea eroilor săi — Albu, Sandu și ceilalți colegi ai lor — tîndrul scriitor își surprinde în acele momente cardinale, cînd ei se îndreptă spre o activitate cîrtoasă. Pentru acești absolvenți ai unei facultăți tehnice, banchetul prilejulește un bilanț al efortului lor, semnificînd totodată perspective ample care îi se deschid. Se va putea hotărî acum direcția autentică a unor destine interioare, căluzite de idealul înalt al responsabilității.

Interesant, deși nu suficient adîncit pînă la consecințe finale, apare modul în care Valentin Berbecaru sugerează triumful condiției etice a tineretului generoș. Fiește, scriitorul și-a propus o sarcină deloc ușoară, aceea a relecturii „Banchetului” de către cititorii „Banchetului”. Sandu și a celorlalți colegi. Din această perspectivă „Banchetul” nu se prezintă ca un roman de acțiune, ci mai degrabă, ca un coloziu etic, adesea susținut cu ferocitate. Personalitatea lui Victor Albu se conturează încet, aproape insesizabil, acumulările de substanță structurîndu-se la adînc. Din adolescența „Iacomb de adevărat” și de o „nevoia înstărită de puritate” va răsară tîndrul intelectual, elevat spiritual, modest și dornic a se integra de la început vieții sociale a patriei. Intrevedea cu tatăl său e pentru Victor un nou prilej de verificare a conduitei sale laînceput. Marșul artei, viziunea marilor explorări cosmice, legătura permanentă cu pămîntul, iată elementele pe care aveau să le vadă absolvenții în tabloul alegoric al banchetului. După un uelce încercîndu-și să difuzîcă în început, Victor și Sandu dobîndesc înțelegerea vie a rostului social al profesiei lor. Raportarea pe care eroii o fac la teorii și precepte filozofice e numai un pretext. Treptat, intelectualul ratat — „cărunt și grosav” de tipic, administrator al unei cantine studentești, are în noul context social, șansa unei recompensări morale. Valentin Berbecaru prefigurează mufăția „Banchetului” lui Treștanu, un teren nou, din subconștient în real, din lumea rațională, sofistică în lumea vie, concretă. „Banchetul” de altă dată al prozatorilor a eșuat în prejma unor evenimente istorice tragice. Contactul eș abrupț cu viața a declanșat o puternică dramă laînceput, asemenea unei reacții în lanț, cu consecințe grave atunci pentru cei mai mulți dintre căuătorii „Banchetului”. Acum, în jurul lui Treștanu, supranumit și „conducător de tîmni”, evident cu o ironie amărîie, mișună personajele feminine, Atil, Miti, doamna Sterescu — care, din păcate, poartă masca nevinovată a lipsei de personalitate. Autorul nu a insistat îndeajuns în conturarea și diferențierea fizionomială lor spirituală. Alături, însă, de evoluția lui Albu, scriitorul conturează atent, mergînd la sondaje psihologice mai adînci, devenirea și cristalizarea personalității lui Sandu, colegul și prietenul lui. Citădă, Valentin Berbecaru își urmărește personajele în unele momente insignifiante de viață, frînzînd doar aparținerea pe care cuvintele mari nu le pot suplini.

„Tineretea autorului respiră, însă, curîntîc în cele mai tîbute pagini ale cărții. În ciuda unor excese de filozofare, a unor inadvertențe lexicale și a prea marilor segmentări, „Banchetul” ne oferă o lectură atractivă și dinamică.

George CHIRILĂ

AVANCRONICĂ UNIVERSITARĂ '67

(Urmare din pag. 1)

le de bază ale viitoarelor lor profesioni. O atenție deosebită s-a acordat perfecționării programelor disciplinelor de științe sociale, cultivate de studenții din învățămîntul tehnic și economic. S-a întocmit o nouă programă pentru bazele științelor politice (socialism științific).

„In ultimul timp s-au formulat în presă critici la adresa ritmului lent al tipăririi manualelor și cursurilor universitare...”

„Criticele au fost întemeiate. În prezent sîntem în posesia unei analize în baza căreia au fost adoptate măsuri care să accelereze, în următorii trei ani, acoperirea integrată a disciplinelor cu manuale și material bibliografic. În consecință, în anul în curs, Editura didactică și pedagogică, mîndrindu-și capacitatea, a tipărit 88 de titluri noi și are în curs de apariție alte 123. Pentru disciplinele de științe sociale au fost tipărite și litografiate manuale de economie politică și de materialism istoric, iar o serie de prelegeri de estetică au apărut în broșuri. Se află în pregătire, un nou manual de economie politică pentru facultățile tehnice, unul de materialism dialectic pentru universități și manualul de bazele științelor politice.

„Ce puteți consemna în avancronica noastră universitară privind la noile măsuri luate pentru îmbunătățirea condițiilor de studiu și de viață ale studenților?”

„Aș consemna îndeosebi două dintre ele: noua reglementare a atribuirii burseiilor de stat și darea în folosință a unor noi spații de învățămînt sau cu destinație social-culturală.

Conform noii reglementări, bursele vor fi distribuite mai echitabil, diferențiat după rezultatele la învățătură ale studenților și în funcție de preșteriiilor. Peste 60 la sută din studenții vor primi burse integrale și parțiale în cuantumul de 75—80 la sută.

La începutul anului universitar, facultățile de medicină veterinară de la institutele agronomice din Iași și Cluj vor dobîndi 8.446 metri pătrați suprafață de învățămînt, iar ulterior vor fi date în folosință noi spații de învățămînt la institutele politehnice din București, Timișoara și Galați, Institutul de medicină din Timișoara și Academia de studii economice. În anul universitar ce începe curînd, se vor da în folosință, de asemenea, peste 2.700 locuri noi în cămine și cantine pentru încă 2.800 de studenți.

„Așadar, ideile de perfecționare și dezvoltare a școlii noastre superioare capătă un prim contur. Sub semnul lor se vor redeschide peste câteva zile porțile sale, de care vor intra la cursurile de zi, serale și fără frecvență peste 150.000 de studenți.”

cinema

- FANTOMAS CONTRA SCOTLAND YARD — cinematograf: PATRIA — 9,15; 11,30; 14; 16,45; 19; 21,15; STADIONUL DINAMO — 19,45; BUCUREȘTI — 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21,15; MODERN — 9,30; 10,45; 13; 15,30; 17,45; 20,30; ARENELE LIBERTĂȚII — 16,30 (la ultimele trei cinematografe completarea Permanenței); FERVIAR — 8,30; 10,45; 13; 15,15; 17,45; 21,15; EXCELSIOR — 9,45; 12; 14,15; 16,30; 19; 21,15 (la ultimele două cinematografe completarea Aibina românească — Apis Melifica Carpatina).
- FARAONUL — cinematograf (ambele serii): SALA PALATULUI (seria de bilete 2.002 — orele 18), REPUBLICA — 9,15; 12,45; 16,30; 20.
- ȘEFUL SECTORULUI SUFLETE: VICTORIA (completare Tovarășii) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
- RECOMPENSA — cinematograf: LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,30; 20,45; GRĂDINA DOINA — 19 (la ambele completarea Arhitectura universitară); AUREORA (completare Permanența) — 8,30; 10,45; 13; 15,30; 18; 20,30; la grădina — 19.
- PROCESUL DE LA VERONA: CENTRAL — 9,15; 12; 15; 18; 20,45.
- NU-I PACE SUB MĂSLINI: CINEMATECA — 10; 12; 14; 16,30; 18,45; 21.
- SUS MINILE, DOMNILOR POLITIȘTI: CAPITOL (completare Tovarășii) — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45; la grădina — 19,30; GRIVITA (completare 450 de ani de la înființarea Bisericii Mînaștirii Argeș) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
- SURCOTUL TIGRUL CELOR 7 MĂRI — cinematograf: FESTIVAL (completare Căncăru metaleroi) — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21; la grădina — 19,30; GLOBRIA (completare Orient științific nr. 8/1967) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18; 20,30; MELODIA (completare 23 August 1967) — 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21.
- CINE VOIA S-O UCIDA PE JESSIE: LUMINA

- (completare Examenul) — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45.
- PROGRAM PENTRU COPII: DOINA — 9; 10.
- SINGUR PE LUME: DOINA (completare Costumele de ceremonie românești) — 11,30; 15; 17,15; 20,30; BUZESTI (completare 23 August 1967) — 15,30; 18; la grădina — 20,30.
- MEANDRE: UNION — 15,30; 20,30.
- FILME DE ANIMAȚIE: UNION — 18.
- DOI CAPITANI — CEMAREA DRAGOSTEI — APARTAMENTUL — HANOI DE LA RĂSĂRIT LA ASPINTELE RĂSCROUCE — PICTORIILE DIN UZDINSK — CVARTET — DACĂ SA FI STIUT — GUSTAV IAN ARMĂ: TIMPURI NOI — 9—21 în continuare.
- CASTELANI: GIULEȘTI (completare Permanența) — 15,30; 18; 20,30; BUCGI (completare Secuinea Marii Adunări Naționale) — 18; 18,15; 20,30; la grădina — 19,30; FLORASCĂ (completare Tinjencu) — 20; 19; 18,30; 20,45.
- CUM SĂ FURI UN MILION — cinematograf: DACIA (completare Mișinile picturului) — 7,45—20,45 în continuare, ARTA (completare Gustav şahistul) — 15; 18; 20,45; la grădina — 19; VOLGA — 9,15; 11,45; 15,30; 18; 20,30.
- CU BARBĂȚI ESTE O ALTĂ POVEȘTE: UNIREA (completare Mărărești 1917—1967) — 16; 18,15; la grădina — 20; RAHOVA (completare Fantezie cu subțire) — 15,30; 18; la grădina — 20.
- SPARTACUS — cinematograf (ambele serii): TOMIS — 8; 11,30; 15; 18,30; la grădina — 19; FLAMURA — 9,30; 13; 16,30; 20.
- COMISARUL X — cinematograf: FLACĂRA (completare Nota zece la sport) — 15,30; 18; 20,30.
- VIAȚA LA CASTEL: VITAN (completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea București) — 15; 18.
- SA-MI FACETI UNA CA ASTA: MIORITA (completare E mai bine așa) — 15; 17,30; 20; DRUMUL SĂRII (completare Muzeul pompierilor) — 15; 17,30; 20; 19; 18,30; 20,45.
- UNDE ESTE AL III-LEA REGE?: MUNCA (completare Neglijența se plătește) — 16; 18; 20.
- ÎN GENCUNCI MA ÎNTORC LA TINE ȘI NU SINT DEMN DE TINE: MOȘILOR — 15,30; 19,30; la grădina — 19.

- CANALILE: COTROCENI (completare Neglijența mică, consecințe grave) — 15,30; 18; 20,30; PACIA (completare Metamorfoze) — 15,30; 18; 20,30.
- CAUTĂTORII DE AUR DIN ARKANSAS — cinematograf: COLENTINA — 16; 18,15; 20,30; COSMOS — 15,30; 18; 20,30.
- JANDARMUL LA NEW YORK — cinematograf: PROGRESUL — 15,30; 18; 20,30; GRĂDINA PROGRESUL-FARO — 19.
- PANTEIA NEAGRĂ — cinematograf: LIRA (completare Oameni deasupra norilor) — 15,30; 18; 20,30.
- CIMARON — cinematograf: GRĂDINA VITAN — 19.
- PRIZONIERA DIN CAUCAZ: CRINGĂȘI (completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Brașov) — 15,30; 18; 20,30.
- CARTEA DE LA SAN MICHELE: VIITORUL — 15,30; 18; 20,30.
- FIUL CAPITANULUI BLOOD: FERENTARI (completare Conferința științific nr. 6/1967) — 15,30; 18; 20,30.

teatre

- Teatrul de stat de operă: ȚARA SURISULUI — 19,30.
- Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comedia): CASTELIANA — 19,30 (sala Studio); REGINA DE NAVARA — 19,30.
- Teatrul de Comedie: OPINIA PUBLICĂ — 20.
- Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din Bd. Schitu Măgureanu nr. 1): D-ALE CARNAVALULUI — 20 (sala din str. Al. Sahia nr. 76 A); KEAN — 20.
- Teatrul evreiesc de stat: UMOR DE VARĂ — 20.
- Teatrul „Tăndărică”: GULIVER ÎN ȚARA PĂPUȘILOR — 10; 17.

Importanța activității în presă pentru scriitor este unul dintre adevărurile care nu mai trebuie demonstrat. Influența reciprocă dintre literatură și presă este mare, caracterizată de reciprocitate și de similitudine. Într-un timp de peste un secol pînă la Argeșii, Rebreanu sau Camil Petrescu, drumurile a aproape tuturor scriitorilor înfîntăseamena relații explicite.

Creșterea următoare a tirajelor, a mijloacelor tehnice, a rapidității informației nu putea să nu-și imprimă acțiunea asupra literaturii. În secolul al XVIII-lea, cînd gazetarul își strecură cu siflă informațiile, amenințat de bastoanele lacheilor trimiși de vreun aristocrat iritat, spirite prin excelență publicistice, inteligența mobilă, pasionată de actualitate și cu replica promptă ca Voltaire sau Beaumarchais, au ignorat presa, au preferat pamfletul publicat în broșură. După un secol foarte puțini scriitori s-au mai ținut departe de publicistică. Fascinația comunicării cotidiene cu cititorul a devenit o necesitate în viața literară.

Creșterea următoare a tirajelor, a mijloacelor tehnice, a rapidității informației nu putea să nu-și imprimă acțiunea asupra literaturii. În secolul al XVIII-lea, cînd gazetarul își strecură cu siflă informațiile, amenințat de bastoanele lacheilor trimiși de vreun aristocrat iritat, spirite prin excelență publicistice, inteligența mobilă, pasionată de actualitate și cu replica promptă ca Voltaire sau Beaumarchais, au ignorat presa, au preferat pamfletul publicat în broșură. După un secol foarte puțini scriitori s-au mai ținut departe de publicistică. Fascinația comunicării cotidiene cu cititorul a devenit o necesitate în viața literară.

cu trecut, dezvoltat sub semnul acțiunii de emancipare socială și națională, maturizarea literaturii și inseparabilă de apariția presei. Informațiile primelor zile românești sînt Helade Rădulescu, Asachi. Timp de peste un secol pînă la Argeșii, Rebreanu sau Camil Petrescu, drumurile a aproape tuturor scriitorilor înfîntăseamena relații explicite.

Creșterea următoare a tirajelor, a mijloacelor tehnice, a rapidității informației nu putea să nu-și imprimă acțiunea asupra literaturii. În secolul al XVIII-lea, cînd gazetarul își strecură cu siflă informațiile, amenințat de bastoanele lacheilor trimiși de vreun aristocrat iritat, spirite prin excelență publicistice, inteligența mobilă, pasionată de actualitate și cu replica promptă ca Voltaire sau Beaumarchais, au ignorat presa, au preferat pamfletul publicat în broșură. După un secol foarte puțini scriitori s-au mai ținut departe de publicistică. Fascinația comunicării cotidiene cu cititorul a devenit o necesitate în viața literară.

Creșterea următoare a tirajelor, a mijloacelor tehnice, a rapidității informației nu putea să nu-și imprimă acțiunea asupra literaturii. În secolul al XVIII-lea, cînd gazetarul își strecură cu siflă informațiile, amenințat de bastoanele lacheilor trimiși de vreun aristocrat iritat, spirite prin excelență publicistice, inteligența mobilă, pasionată de actualitate și cu replica promptă ca Voltaire sau Beaumarchais, au ignorat presa, au preferat pamfletul publicat în broșură. După un secol foarte puțini scriitori s-au mai ținut departe de publicistică. Fascinația comunicării cotidiene cu cititorul a devenit o necesitate în viața literară.

co în literatură poate fi descriptivă ar fi balast în publicistică. E greu să ne închipuim pagini de colidare scrise în stilul discontinuu și aluziv al lui Joyce. Datorită semidocumentării, „literaturizarea” funcționează frecvent cu mijloace rudimentare, transformîndu-se în neintenționate parodie. Gazetarul zilelor noastre nu mai folosește, ca binecunoscutul Turturel, meta-

fora mitologică, nu mai vorbește de „divina Hebe”. Dar figurile de stil răsuflă își mai fac loc neîtrăite în presă. Contactul fertil cu literatura se traduce în preocuparea pentru cochetăria stilistică și pentru expresivitatea efecăce. Pe teren stilistic influența e tot timpul reciprocă și datorită literaturii față de presă și modificarea unui gen — la acțiunea permanentă. Înțelegerea greșită a literaturii ca un ideal în presă comportă și riscuri sensibile. Tonul și mijloacele rămîin distincte. Ceea

fora mitologică, nu mai vorbește de „divina Hebe”. Dar figurile de stil răsuflă își mai fac loc neîtrăite în presă. Contactul fertil cu literatura se traduce în preocuparea pentru cochetăria stilistică și pentru expresivitatea efecăce. Pe teren stilistic influența e tot timpul reciprocă și datorită literaturii față de presă și modificarea unui gen — la acțiunea permanentă. Înțelegerea greșită a literaturii ca un ideal în presă comportă și riscuri sensibile. Tonul și mijloacele rămîin distincte. Ceea

Influența reciprocă dintre presă și literatură

Silvian IOSIFESCU

intensitatea și largă arie a influențelor. Presa n-a inventat romanul de aventuri. Folosind însă foiteles pentru a lîna cîititorul prizonier al lui „ve urma”, a creat un gen nou. A creat și un stil — cei-drept cu riscuri de diluare, foiteles fiind plătite cu rîndul. Istoria genurilor literare înseamnă și istoria presei și alte niveluri. Concentrația, rapidă, fixată în actualitate, schița se naște în presă. Reportajul literar — contestat de spiritele neoclasiche pen-

izbitor. Cine ar mai pomeni — în afara cercetătorilor de limitată specialitate — de „Curierul de Iași”, „foaia vitelor de pripas” care l-a adăpostit o vreme pe Eminescu? Literatura propune gazețelor în care pătrunde și o lecție de stil. Trebuie astfel de influențe incidează asupra literaturii și modificarea unui gen — la acțiunea permanentă. Înțelegerea greșită a literaturii ca un ideal în presă comportă și riscuri sensibile. Tonul și mijloacele rămîin distincte. Ceea

fora mitologică, nu mai vorbește de „divina Hebe”. Dar figurile de stil răsuflă își mai fac loc neîtrăite în presă. Contactul fertil cu literatura se traduce în preocuparea pentru cochetăria stilistică și pentru expresivitatea efecăce. Pe teren stilistic influența e tot timpul reciprocă și datorită literaturii față de presă și modificarea unui gen — la acțiunea permanentă. Înțelegerea greșită a literaturii ca un ideal în presă comportă și riscuri sensibile. Tonul și mijloacele rămîin distincte. Ceea

fora mitologică, nu mai vorbește de „divina Hebe”. Dar figurile de stil răsuflă își mai fac loc neîtrăite în presă. Contactul fertil cu literatura se traduce în preocuparea pentru cochetăria stilistică și pentru expresivitatea efecăce. Pe teren stilistic influența e tot timpul reciprocă și datorită literaturii față de presă și modificarea unui gen — la acțiunea permanentă. Înțelegerea greșită a literaturii ca un ideal în presă comportă și riscuri sensibile. Tonul și mijloacele rămîin distincte. Ceea

fora mitologică, nu mai vorbește de „divina Hebe”. Dar figurile de stil răsuflă își mai fac loc neîtrăite în presă. Contactul fertil cu literatura se traduce în preocuparea pentru cochetăria stilistică și pentru expresivitatea efecăce. Pe teren stilistic influența e tot timpul reciprocă și datorită literaturii față de presă și modificarea unui gen — la acțiunea permanentă. Înțelegerea greșită a literaturii ca un ideal în presă comportă și riscuri sensibile. Tonul și mijloacele rămîin distincte. Ceea

viața internațională

La O. N. U. continuă dezbaterile generale

NEW YORK 27. — Trimisul special Agerpres, R. Căpescu, transmite în sedința de marți după-amiază a Adunării Generale a O.N.U. au luat cuvântul reprezentanții unor state mici — Ecuador, Luxemburg și Volta Superioară — care, prin problemele ridicate, au demonstrat în mod implicit aporțul crescând pe care aceste state înțeleg să-l aducă în dezbaterile de politică internațională.

Julio Prado-Vallejo, ministrul afacerilor externe al Ecuadorului, a declarat că alegerea noului președinte constituie un înduciu imbușcator al colaborării dintre Est și Vest și s-a exprimat speranța într-o activitate rodnică a sesiunii. El a arătat că delegația țării sale scoteste necesar ca Adunarea Generală să-și reafirme poziția de condamnare a cursei înarmărilor, referindu-se în această privință la tratatul de denuclerizare a Americii Latine, care susține principiul folosirii largi a energiei atomice în scopuri pașnice. Vorbitorul a cerut lichidarea prapăstiei dintre națiunile bogate și cele sărace și a declarat că asistența economică nu trebuie să însemne amestec în afacerile interne ale statelor cărora le este oferit acest ajutor.

Ministrul afacerilor externe al Luxemburgului, Pierre Greigore, a declarat că poporul vietnamez trebuie lăsat să-și hotărască singur soarta, fără amestec din afară, și a exprimat apoi părerea că situația din Orientul Apropiat nu se poate normaliza decît cu respectarea intereselor legitime ale tuturor statelor din această regiune.

Statornicirea unei păci trănice pe baza aplicării principiului coexistenței pașnice între toate națiunile, colaborarea internațională largă în vederea combaterii fenomenului subdezvoltării economice, adaptarea structurilor Națiunilor Unite la noile realități — acestea sînt sarcinile cele mai importante care stau în fața Adunării Generale, a declarat conducătorul delegației Voltei Superioare, Malick Zarmou, ministrul afacerilor externe. El a cerut încetarea imediată a bombardamentelor asupra R. D. Vietnam ca prim pas pentru crearea unui climat propice tratatelor de pace, retragerea trupelor străine, precum și organizarea unui referendum în Vietnamul de sud pentru ca populația să se pronunțe în problema reunificării. Vorbitorul a condamnat cu tărie politica rasistă a autorităților de la Pretoria.

Primul vorbitor în sedința de miercuri dimineața a Adunării Generale a O.N.U. a fost ministrul afacerilor externe al Argentinei, Nicanor Costa Mendez, care, după ce și-a exprimat satisfacția față de alegerea noului președinte, a trecut în revistă unele probleme internaționale actuale, stărind în special asupra neprofiterii armelor atomice și dezvoltării economice insuficiente a țărilor lumii a treia. Pronunțându-se pentru un tratat de neproliferare care să stabilească o repartizare echitabilă a răspunderilor și obligațiilor între puterile nucleare și cele nenucleare, și care să nu impună restricții asupra folosirii pasnice a energiei atomice, deoarece aceasta ar însemna „acceptarea unei noi forme de dependență și subordonare”, el a subliniat în continuare că America Latină este în

prezent un teritoriu denuclerizat, exemplul său putînd fi urmat și de alte continente.

Salutînd alegerea lui Corneliu Mănescu, reprezentantul unei țări pentru care poporul nostru nutrește sentimente de adîncă prietenie”, ca președinte al actualei sesiuni, Doudou Thiam, ministrul afacerilor externe al Senegalului, după ce a evidențiat necesitatea unei coexistențe pașnice active exprimată printr-o cooperare multilaterală, a criticat insuficiența atenției care se acordă problemelor dezvoltării. El a arătat că numai pentru războiul din Vietnam, S.U.A. cheltuiesc anual 27 miliarde dolari, în timp ce pentru îmbunătățirea situației țărilor insuficient dezvoltate ar ajunge 30 miliarde dolari. Problema vietnameză trebuie rezolvată de către poporul vietnamez însuși — a spus vorbitorul, care și-a asociat la cererea de încetare a bombardamentelor americane — condiție susceptibilă de a favoriza tratativele în această problemă. În ce privește Orientul Apropiat, delegația senegaleză a accentuat necesitatea ca ambele părți în conflict să adopte poziții realiste, renunțînd la tot ce ar putea fi considerat extremist.

Guvernul canadian apreciază alegerea noului președinte ca o recunoaștere a „contribuției de seamă pe care o aduce România în problemele internaționale”, a declarat Paul Martin, ministrul afacerilor externe al Canadei. El a susținut propunerea de a se organiza periodic sesiuni ale Consiliului de Securitate la nivelul ministrilor de externe. „Nu am nici cea mai mică îndoielă”, a spus conducătorul delegației canadiene, referindu-se la conflictul din Vietnam — că primul pas trebuie să fie încetarea bombardamentelor asupra Vietnamului de nord. Orice încercare de a aduce părțile la masa tratativelor este sortită eșecului atît timp cît nu se pune capăt bombardamentelor. Unei asemenea măsurii trebuie să i se acorde cea mai urgentă prioritate dacă există dorința începerii procesului de dezescaladare și deschiderii ușii în vederea negocierilor”. Vorbitorul a mai subliniat între altele că O.N.U. nu își poate manifesta întreaga capacitate de rezolvare a problemelor internaționale atît timp cît China populară, care reprezintă o mare parte a populației globului, nu își va ocupa locul ce i se cuvine în acest for. Referitor la Orientul Apropiat, el a repetat poziția expusă în cuvîntarea pe care a rostit-o la sesiunea extraordinară a Adunării Generale — a retragerii trupelor israeliene, încetarea stării de beligeranță, dreptul de liberă trecere prin căile maritime internaționale.

A luat apoi cuvîntul Abdurahim Abby Farah, reprezentantul permanent al Somaliei la O.N.U.

În cursul după-amiezii de marți s-a desfășurat o nouă sesiună a Biroului Adunării Generale. S-a hotărît să se recomande ca proiectul sovietic de rezoluție cu privire la interzicerea folosirii armelor nucleare să fie discutat în Comitetul politic, iar proiectul cu privire la definirea agresiunii, în Comitetul juridic.

Întîlnirea lui U Thant cu miniștrii de externe ai Franței, Angliei, S. U. A. și U. R. S. S.

NEW YORK 27 (Agerpres). — Secretarul general al O.N.U., U Thant, s-a întîlnit marți seara cu miniștrii afacerilor externe ai Franței, Marii Britanii, Statelor Unite și Uniunii Sovietice în cadrul unui dineu oferit în cinstea lor. A purtător de cuvînt al O.N.U. a declarat că „în cursul dineului, secretarul general a abordat mai multe subiecte de un interes primordial pentru toți cei interesați, care au

fost discutate fără formalism, deschis și amical. Printre aceste subiecte figurau: Orientul Mijlociu, Cipru și reuniunile particulare ale Consiliului de Securitate la nivelul ministrilor afacerilor externe”. Răspunzînd la întrebările ziariștilor, purtătorul de cuvînt a adăugat că U Thant „este foarte satisfăcut” de convorbirile ce s-au desfășurat și a precizat că a fost vorba de „convorbiri exploratorii”.

INUNDAȚII CATASTROFALE ÎN MEXIC

PESTE UN MILION DE SINISTRAȚI

Potrivit știrilor transmise de agenția France Presse, în nordul Mexicului se află în prezent peste un milion de sinistrați, ca urmare a inundațiilor provocate de trecerea uraganului „Beluah”. Se anunță că nivelul fluviului Rio Grande a crescut cu 5 metri, suprafețele înțînse fiind acoperite de ape. Intraștea valse a acestui fluviu s-a transformat într-o vastă mare interioară în timp ce nivelul apelor crește,

plouă cad fără întrerupere. Marea autostradă care leagă Mexico City de coasta Pacificului a fost inundată. De asemenea, arată agenția citată, 20 de localități din statul Guerrero se află sub apă, iar altele, în statul Michoacan, sînt izolate de restul țării.

În capitala Mexicului, întreaga parte estică a orașului este inundată și numeroase case amenință să se prăbușească. Agenția France Presse arată că au fost semnalate primele cazuri de paludism și febră tifoidă. Autoritățile consideră situația ca fiind „dezastruoasă” în cea mai mare parte a teritoriului mexican.

Delegația C. C. al P.C.R. în Danemarca

COPENHAGA 27 (Agerpres). — Delegația C.C. al P.C.R., condusă de tovarășul Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., care, la invitația C.C. al P.C. din Danemarca, face o vizită în această țară, a fost în zilele de 26 și 27 septembrie oaspetele organizațiilor de partid din orașele Aarhus și Aalborg. Membrii delegației au vizitat

unități industriale, agricole și comerciale, Universitatea și primăria din Aarhus și Uniunea agricultorilor din Aalborg, s-au întîlnit cu activul organizațiilor de partid din cele două orașe.

În timpul vizitei, delegația a fost însoțită de Alfred Jensen, Per Christensen și Villy Fugisang, membri ai Biroului Politic, secretari ai C.C. al P.C. din Danemarca.

VIZITA TOVARĂȘULUI MAXIM BERGHIANU ÎN R. P. UNGARĂ

BUDAPESTA 27 (Agerpres). — Președintele Comitetului de Stat al Planificării, Maxim Berghianu, care se află în Ungaria la invitația lui Imre Pardi, președintele Comitetului de Stat al Planificării al R. P. Ungare, a vizitat în zilele de

26 și 27 septembrie Institutul de cercetări agricole al Academiei de științe a R. P. Ungare, uzina de prelucrare a aluminiului din orașul Szekefehervar, precum și unele obiective turistice din jurul lacului Balaton.

agențiile de presă transmit:

Un fotoreporter i-a surprins pe acești doi membri ai Ansamblului de cîntece și dansuri „Cioricilia” în orașul englez Nottingham, lîngă un afiș care anunță spectacolele artiștilor români

O întîlnire a reprezentanților Pakistanului și Indiei,

însărcinați cu examinarea problemelor stabilirii liniei de demarcație în cîteva zone ale graniței dintre Pakistanul de răsărit și statul indian Bengalul de vest, a avut loc la Dacca. Participanții au căzut de acord ca într-un termen cît mai scurt să definitiveze linia de demarcație în regiunea Chilahati și să stabilească semnele de graniță în alte cîteva porțiuni ale frontierei.

Procesul Debray.

Prima ședință a procesului înscenat publicistului francez Regis Debray și altor cîinci coaccuzați s-a desfășurat marți la Camiri în condițiile încălzirii flagranțe a regulilor de procedură. Astfel, imediat după citirea de către președintele tribunalului a pieselor aflate în dosarul de instrucție, a luat cuvîntul procurorul, colonelul Emberto Iriarte Paz. Aceasta, în timp ce legile boliviane prevăd ca rechinzișorii să fie roșii în urma dezbaterilor. Procurorul, reluînd acuzațiile aduse lui Debray, că ar fi implicat în mișcarea de partizani din Bolivia, a cerut pedeapsa maximă.

Normalizarea relațiilor algeriano-congoleze.

Guvernul Algeriei a aprobat, miercuri, numirea lui Martin Ipota ca ambasador al Congoiului (Kinshasa) la Alger. Decizia de normalizare a relațiilor diplomatice dintre cele două țări a fost adoptată după trei ani de negocieri. (Relațiile diplomatice dintre Algeria și Congo fuseseră rupte în 1964, cînd Chombe era încă prim-ministru în Congo).

Congresul Partidului Democrat din Guinea

RAPORTUL PREZENTAT DE SEKU TURE

CONAKRY 27 (Agerpres). — În cadrul lucrărilor celui de-al 8-lea Congres al Partidului Democrat din Guinea, Seku Ture, secretarul general al partidului și președintele republicii, a prezentat un amplu raport politic. El a subliniat că după ce a devenit un stat independent, anticolonialist, Guinea pășește astăzi pe calea progresului

social și a păcii. Referindu-se la actuala situație internațională, Seku Ture a arătat că ea evoluează în cadrul luptei dintre forțele progresului și cele ale reacțiunii. Guinea, a precizat el, ca membră a Organizației Unității Africane, depune eforturi pentru a contribui la înfățișarea unității continentului.

În ceea ce privește dezvoltarea economică a țării, președintele republicii a declarat că un factor foarte important în această privință îl constituie planificarea științifică a economiei, aceasta corespunzînd așezărilor spre progres ale poporului guineez. Vorbitorul a subliniat că, în prezent, toate eforturile sînt concentrate spre îndeplinirea sarcinii de spîrîre a producției.

FRANȚA: ÎNAINTEA CELUI DE-AL DOILEA TUR DE SCRUTIN

PARIS 27 (Agerpres). — Întrucît primul tur al alegerilor cantonale desfășurate duminică a fost ales 1104 consilieri generali, duminică viitoare se va vota doar pentru 605 mandate rămase în balotaj. În prezent se fac ample pregătiri pentru al doilea tur, încheindu-se numeroase acorduri electorale la nivel departamental între candidații comunisti și cei ai Federației Sîngii Democratice și Socialiste. După cum se știe, aceste acorduri prevăd ca la al doilea tur voturile alegătorilor celor două formații să fie date aceluși candidat care a obținut cel mai mare număr de voturi la primul tur.

Un alt capitol al raportului s-a referit la problemele organizatorice ale partidului. În numele Biroului Politic, Seku Ture a propus congresului lărgirea numărului de membri ai acestui organism de la 15 la 25 de persoane și a recomandat ca șapte din aceștia să constituie Comitetul Executiv al Revoluției, din care ar urma să facă parte secretarul general al partidului și șase comisari politici.

La lucrările congresului iau parte 2.000 de delegați și oaspeți de peste hotare. Din partea C.C. al Partidului Comunist Român participă o delegație condusă de Petre Blajovici, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R.

COMUNICAT COMUN BULGARO-SUDANEZ

SOFIA 27 (Agerpres). — „Relațiile dintre Bulgaria și Sudan se dezvoltă în spiritul prieteniei, respectului reciproc și al egalității în drepturi, existînd posibilități favorabile extinderii lor în continuare” — se spune în comunicatul referitor la vizita făcută în R. P. Bulgaria de Ismail Al-Azhari, președintele Consiliului Suprem de Stat al Sudanului.

În ceea ce privește problemele internaționale abordate în cursul convorbirilor oficiale bulgaro-sudaneze, comunicatul arată că a fost examinată situația din Orientul Mijlociu, fiind subliniată necesitatea înfățișării consecințelor conflictului arabo-israelian. Părțile au condamnat agresiunea americană în Vietnam, precum și orice formă de amestec imperialist și colonialist în treburile interne ale statelor africane.

La Sofia au început convorbirile de partid bulgaro-finlandeze.

La convorbiri participă o delegație a C.C. al Partidului Comunist Bulgar condusă de Todor Iivkov, prim-secretar al C.C. al P. C. Bulgar, și delegația C.C. al Partidului Comunist din Finlanda, condusă de Ville Pessi, secretar general al C.C. al P. C. din Finlanda, care se află în vizită în capitala R. P. Bulgaria.

Declarațiile lordului Chalfont.

Vorbînd în fața Adunării Consultative a Consiliului European de la Strasbourg, lordul Chalfont, ministru de stat britanic în Ministerul Afacerilor Externe, a pledat insistent pentru aderarea Angliei la Piața comună. El a reafirmat tezele după care prin admiterea Angliei în Comunitatea Economică Europeană, Europa occidentală ar beneficia de avantaje pe plan politic, economic și, mai ales, tehnologic și a respins unele argumente, enunțate mai ales în Franța, după care Anglia „nu este suficient de europeană”.

Ziarul spaniol „S.P.” a acuzat C.I.A. de a fi impus închiderea unei fabrici de mașini agricole care exporta tractoare în Cuba.

Situată în orașul Sevilla, uzina Saca, asociată întreprinderii americane „International Harvestor”, a fost închisă, afirmă ziarul, de către firma din Chicago. „C.I.A. este cea care a obligat uzina să-și închidă porțile și a pus pe drumuri o mie de muncitori. C.I.A. folosește orice mijloc, chiar cu riscul de a ruina o ramură a industriei spaniole” — conchide ziarul.

Intrarea în funcțiune a Centrului de televiziune de la Ulan Bator.

Cu acest prilej a avut loc un miting al oamenilor muncii din capitala R. P. Mongolei, la care au participat J. Tedenbal, prim-secretar al C.C. al P.P.R.M., președintele Consiliului de Miniștri, J. Sambu, președintele Prezidiului Marelui Hural Popular, și alți conducători de partid și de stat.

La Bruxelles s-a încheiat întîlnirea miniștrilor agriculturii din țările C.E.E.

După cum relevă agenția U.P.I., miniștrii au eșuat din nou în acțiunea lor de soluționare a unor probleme privitoare la politica comună a prețurilor pentru produsele agricole.

Meridiane sovietice

proaspăt, cu frepte de granit care coboară spre piscine ce scintilează în lumina unor faruri multicolore. Este locul preferat de recreere al locuitorilor orașului.

Tbilisi este și centrul vieții culturale și științifice a Gruziei. Aici se află Academia de Științe a R.S.S. Gruzine, Academia de Științe Agricole și aproape 200 de diferite instituturi științifice. Un teatru de operă și balet, mai multe teatre de artă dramatică, un

studiu de coregrafie, numeroase muzee dau o imagine de intensie vieți culturale care pulsează aici.

Ca expresie a bogăției Gruziei în podgorii și pomeluri, la Tbilisi există un Institut de cercetări pomologice, viticole și vinicole, care rezolvă pe cale științifică problemele ridicate de practică. Pe baza metodelor elaborate

preceperii, vioiciunea și deosebita ospitalitate a acestui popor al cărui talent și-a pus peecetea pe toate realizările sale din trecut și prezent.

Ca specialist în problemele pomiculturii și viticulturii, m-am interesat în mod firesc de realizările obținute în Uniunea Sovietică în acest domeniu. Am vizitat unele institute din

ca și ai altor institute, am aflat că specialiștii sovietici au creat în ultimii ani numeroase soiuri noi de fructe, rezistente la ger, care au permis împingerea mult spre nord a granițelor cultivării casului, miersului, ciresului și altor pomi fructiferi. Fondurile sporite alocate de stat, mecanizarea sistematică a lucrărilor și îmbunătățirea metodelor de organizare a muncii au făcut ca suprafața plantajilor de pomi fructiferi să crească în Uniunea Sovietică de la 665 000 hectare în 1917 la peste 3,5 milioane în prezent.

Oamenii de știință sovietici care au avut prilejul să viziteze țara noastră mi-au vorbit elogios despre studiile pe care le întreprind cercetătorii români și realizările dobîndite de ei în sectorul horticul și viticol. Mulți cercetători, mai ales tineri, și-au exprimat dorința de a studia îndeaproape problema valorificării la noi în țară a terenurilor în pantă prin plantații de pomi, selecția și crearea soiurilor noi de pomi, precum și alte probleme.

Primăria caldă ce mi s-a făcut, discuțiile purtate și manifestările la care am participat au demonstrat o dată mai mult caracterul constructiv al schimburilor de experiență și al legăturilor de prietenie în continuă întărire dintre cercetătorii români și cei sovietici.